10/09/2023

Ο Μητροπολίτης Κύκκου για το Κυπριακό και την κλιμάκωση του πολέμου στην Ουκρανία

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Την εορτή της Γεννήσεως της Παναγίας, της Θεοδόχου και Παναχράντου Θεομήτορος, της υπέροχης Κόρης, «που κράτησε μέσα της το πυρ της Θεότητος, που έφερε σωματούμενο τον ενυπόστατο Λόγο του Θεού, που σάρκωσε και γέννησε τον Σωτήρα του κόσμου και Λυτρωτή μας Χριστό», τίμησε, με τη δέουσα και απαστράπτουσα λαμπρότητα, η πανορθοδόξου φήμης, περίδοξη και παλαίφατη της του Κύκκου Μονή.

«Το οχυρό τούτο της ψυχής και του πνεύματος», η της Ελεούσας Μονή, «την οποία η Πάνσεπτη Εικόνα της Θεομήτορος, της Ελεούσας της Κυκκώτισσας, την περικοσμεί, την περιφρουρεί και την αρωματίζει, κατά τρόπο μυστικό, με τη χάρη και την ευλογία της», πλημμύρισε από το πλήθος των ευλαβών προσκυνητών από όλη την Κύπρο, αλλά και το εξωτερικό, που προσήλθαν στην πανηγυρίζουσα αυλή της Κυρίας Θεοτόκου, για να προσκυνήσουν την θείαν και χαριτόβρυτο Εικόνα της, την υπό του ιερωτάτου Αποστόλου Λουκά ιστορηθείσα, για να ανάψουν ένα κερί στη Χάρη Της και να καταθέσουν τις προσευχές, τη δοξολογία, τους πόθους και τα αιτήματά τους μπροστά στην πανάμωμη Μορφή της.

Το απόγευμα της Πέμπτης 7ης Σεπτεμβρίου 2023, τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος του σεπτού Καθηγουμένου της Μονής, Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, συμπαραστατούμενου από Πατέρες της Μονής και πλειάδα κληρικών της Μητροπόλεως και άλλων εκκλησιαστικών επαρχιών, καθώς και του Αγιορείτη Ιερομονάχου π. Αντίπα.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας της εορτής ο Μητροπολίτης Κύκκου χοροστάτησε κατά τον Όρθρο, τέλεσε τη θεία Λειτουργία και, κατά τη διάρκεια του “Κοινωνικού”, κήρυξε τον θείο λόγο προς το πλήθος των πιστών, οι οποίοι από ένθεο ζήλο και αληθινή αγάπη προς την Παναγία μας κατέκλυσαν το Καθολικό και τους αύλειους χώρους της Μονής, αλλά και προς όλους όσοι παρακολουθούσαν τη λατρευτική Σύναξη από τους δέκτες των τηλεοράσεών τους τόσο στην Κύπρο, όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο μέσω της δορυφορικής μεταδόσεως.

Ο Μητροπολίτης Κύκκου κ. Νικηφόρος, με τον πάντα μεστό και μελίρρυτο λόγο του, αναφέρθηκε αρχικά στο θεολογικό νόημα της εορτής και ακολούθως

ξεδίπλωσε τις ποιμαντικές του ευαισθησίες και την αγωνιώδη έγνοια του για την «επικίνδυνα κλυδωνιζόμενη παγκόσμια ειρήνη», αλλά και για τη συνεχιζόμενη, για μισό σχεδόν αιώνα, θύελλα της τουρκικής θεομηνίας στον τόπο μας.

«Η Γέννηση της Θεοτόκου υπήρξε εξαίρετο γεγονός της θείας οικονομίας. Ήταν η έναρξη της πραγματοποιήσεως των θείων υποσχέσεων και προφητειών. Υπήρξε το προοίμιο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, της αναγεννήσεως του κόσμου και της ανακαινίσεως της οικουμένης, που θα έφερνε ο Θεάνθρωπος Υιός της», τόνισε, για να προσθέσει ότι: «Δίκαια και οι πιστοί ανυμνούμε και γεραίρουμε το άχραντο πρόσωπο της Παρθένου, αφού με την αγνότητα και αγιότητά της έγινε η επίλεκτη του ανθρωπίνου γένους, με την οποία έλαβε υπόσταση το σχέδιο της θείας οικονομίας για τη σωτηρία του κόσμου. Και από αυτή ακριβώς τη θεία ιδιότητά της εκπορεύεται και ο ρόλος της μεσιτείας και πρεσβείας της για τους ανθρώπους προς τον Θεό. Οι άνθρωποι έχουμε το προνόμιο να διαθέτουμε ισχυρό προστάτη και βοηθό και υπερασπιστή, την Παναγία, που με την παρέμβασή της προς τον Υιό της και Θεό μας, αποδυναμώνει την επιρροή του κακού. Η Παναγία είναι το στήριγμα των πιστών, η χαρά των θλιβομένων, η προστάτιδα των αδικουμένων, η βοήθεια των ορφανών, ο ιατρός των ασθενούντων, η παραμυθία των τεθλιμμένων και πενθούντων, ο συναντιλήπτορας των αγωνιζομένων υπέρ της πίστεως του Χριστού και η Υπέρμαχος Στρατηγός των αγωνιζομένων για την ειρήνη, τη δικαιοσύνη και την ελευθερία».

Στη συνέχεια ο Πανιερώτατος στηλίτευσε, όλως ιδιαιτέρως, τη μεγάλη ηθική κατάρρευση, που επέφερε ο σύγχρονος επιστημονικός και τεχνολογικός πολιτισμός, ο οποίος, όπως υπογράμμισε, «αφηνιασμένος, κατεδαφίζει κάθε πνευματική έφεση και μεταφυσική ανησυχία, και ο άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται για την αιωνιότητα, γιατί δεν πιστεύει σ' αυτή. Γι' αυτό και ζούμε σε μια κοινωνία ανασφάλειας, έλλειψης εμπιστοσύνης, αβεβαιότητας και μιας διαρκώς αυξανόμενης βίας. Στην εποχή μας ο πόλεμος πάντα παραμένει θλιβερό πεπρωμένο μας και ο ίσκιος του θανάτου πέφτει βαρύς στις ψυχές όλων μας. Σήμερα, όχι λίγοι λαοί, περίτρομοι σφαδάζουν μέσα σε ωκεανούς αδελφοκτόνων αιμάτων.

»Φρικτός, λοιπόν, φρικτότατος είναι ο εφιάλτης της ανθρωπότητας σήμερα, γιατί στην εποχή αυτή της επανάστασης της επιστήμης, ζούμε συνεχώς κάτω από τη φοβερή σκιά ενός πολέμου, όχι συμβατικού αυτή τη φορά, αλλά πυρηνικού πολέμου. Το μανιτάρι μιας πυρηνικής έκρηξης είναι μια φρικτή προοπτική, που ανά πάσα στιγμή μπορεί να γίνει πραγματικότητα. Ο συνεχιζόμενος πόλεμος στην Ουκρανία, ο μεγάλος αυτός πόλεμος μεταξύ δύο πυρηνικών μεγεθών, της Ρωσίας από τη μια και του ΝΑΤΟ με επικεφαλής την Αμερική από την άλλη, ίσως να είναι γεγονός, που το απευχόμεθα, το προμήνυμα ή ακόμη χειρότερα ο προθάλαμος του μεγάλου, του οριστικού, του Τρίτου Παγκοσμίου, πυρηνικού τούτη τη φορά, πολέμου για τον οποίο ο Αϊνστάιν είχε πει πως, *«αν διεξαχθεί Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος, ο Τέταρτος θα γίνει με ρόπαλα».* Και ο Αϊνστάιν, όταν τα έλεγε αυτά, είχε υπόψη του τη βόμβα της Χιροσίμα, που άφηνε κάποια περιθώρια για επιβίωση. Τα σημερινά, όμως, πυρηνικά όπλα το αποκλείουν. Αν, ω μη γένοιτο, γίνει και άλλος Παγκόσμιος Πόλεμος, που τούτη τη φορά θα είναι ένας πυρηνικός όλεθρος, η ζωή θα αφανιστεί, θα έχουμε την ολοσχερή καταστροφή του κόσμου».

«Ο ρωσονατοϊκός αυτός πόλεμος κλιμακώνεται πολύ επικίνδυνα»

Στο σημείο αυτό ο Πανιερώτατος έκανε λόγο και για τον επικρατούντα σε παγκόσμια κλίμακα απαράδεκτο στρουθοκαμηλισμό, επισημαίνοντας ότι: «Κλείνουμε όλοι τα μάτια στον κίνδυνο και, επειδή δεν τον βλέπουμε, φανταζόμαστε πως δεν είναι υπαρκτός. Και όμως! Σ' αυτή την κρίσιμη καμπή της ιστορίας, που νέα γεωπολιτικά, γεωστρατηγικά και γεωοικονομικά συμφέροντα αλλάζουν την όψη του κόσμου και απειλούν με ένα παγκόσμιο πυρηνικό πόλεμο. Σ' αυτή την ώρα, που ο άνθρωπος *«αὐτό τό μέγιστο και ἐλάχιστο ὄν τῆς γῆς»,* όπως πολύ ορθά λέχθηκε, βρίσκεται μόνος και παραζαλισμένος μπροστά στο φάσμα ενός πυρηνικού ολέθρου, επιβάλλεται παγκόσμια κινητοποίηση όλων των λαών της γης, για να σταματήσει ο συνεχιζόμενος πόλεμος στην Ουκρανία και έτσι να μην υλοποιηθεί η ρήση, ότι *«ἡ ρωσική ρουλέτα δέν εἶναι παιγνίδι, πού μπορεῖ νά συνεχίζεται γιά πολύ».* Μετά την εξαγγελθείσα και ήδη υλοποιηθείσα απόφαση του Αμερικανού Προέδρου να αποστείλει στην Ουκρανία βόμβες διασποράς, αλλά και τη νέα, πρόσφατη αναγγελία του, όπως τουλάχιστον μεταδόθηκε από τα Μ.Μ.Ε., ότι θα αποστείλει και οβίδες απεμπλουτισμένου ουρανίου, για να χρησιμοποιηθούν εναντίον των ρωσικών αρμάτων μάχης, ο ρωσονατοϊκός αυτός πόλεμος κλιμακώνεται πολύ επικίνδυνα.

»Δεν είναι λοιπόν καιρός για αυταπάτες. *«Τό ἐς αὔριον»* ποτέ δεν ωφέλησε τον άνθρωπο. Όλοι μαζί οι λαοί της γης, να συστρατευθούμε πρέπει σ' ένα παγκόσμιο ειρηνιστικό κίνημα, απαλλαγμένο από οποιαδήποτε σκοπιμότητα, και να αγωνιστούμε για την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης. Γιατί μόνο η ειρήνη σε μια παγιωμένη σταθερή μορφή θα απελευθερώσει τον σημερινό άνθρωπο από το ρίγος του θανάτου», πρόσθεσε, για να υποδείξει ότι θα πρέπει όλοι μας να γίνουμε στην πράξη ειρηνοποιοί, όπως μας θέλει ο Κύριος, σύμφωνα με το: *«Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί ὅτι αὐτοί υἱοί Θεοῦ κληθήσονται»,* της επί του Όρους Ομιλίας του.

Η ευαισθησία και η ποιμαντική έγνοια για το Κυπριακό

Ο Μητροπολίτης Κύκκου εκφράζοντας, στη συνέχεια του λόγου του, την ιδιαίτερη ευαισθησία και ποιμαντική του έγνοια για τον αγώνα που διεξάγει ο Ελληνισμός της Κύπρου έναντι του προαιώνιου και αδίστακτου Τούρκου εισβολέα, που επιβουλεύεται τη φυσική και εθνική ύπαρξή μας, αναφέρθηκε στην «εκνευριστική απάθεια» και την «ποντιοπιλατική υποκρισία» των ισχυρών της γης, οι οποίοι εξακολουθούν να παραμένουν βουβοί μάρτυρες μπροστά στα συνεχιζόμενα, ακόμη και σήμερα, ανοσιουργήματα της αρπακτικής μανίας της Τουρκίας.

«Σήμερα, λοιπόν, που ως Κυπριακός Ελληνισμός βλέπουμε την αδικία να επικρατεί, την κακία να κατισχύει, τη βία να θριαμβεύει, τη δικαιοσύνη να σταυρώνεται, την ελευθερία να διώκεται και την ακρωτηριασμένη ημικατεχόμενη Πατρίδα μας να στενάζει και να ολοφύρεται κάτω από το βαρύ πέλμα του βάρβαρου εισβολέα, επιβάλλεται, αν θέλουμε εθνική σωτηρία και λύτρωση, να ξανατοποθετήσουμε στα βάθη της ψυχής μας και στο κέντρο της ζωής μας τον Μονογενή Υιό και Λόγο του Θεού, τον Κύριον ημών Ιησού Χριστό, αλλά και Αυτή, που τον γέννησε, την Παναγία μας Θεοτόκο, της οποίας σήμερα το Γενέσιο εορτάζομε, γιατί *«πολλά ἰσχύει δέησις μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου».*

Κατακλείοντας τον λόγο του ο Πανιερώτατος επεσήμανε: «Στους παντοειδείς κινδύνους να μην ξεχνούμε ποτέ, πως, πάνω από τις εύθραυστες συμμαχίες και ανθρώπινες βεβαιώσεις, ο μόνος αμετακίνητος και βέβαιος σύμμαχος και βοηθός είναι ο παντοδύναμος Θεός και η Υπέρμαχος Στρατηγός του έθνους μας, η υπεραγία Θεοτόκος, η Παναγία μας, προς την οποία η ελληνική ψυχή πάντοτε είναι στραμμένη.

»Η σημερινή εορτή της Παναγίας, αγαπητοί Χριστιανοί, πρέπει να θεωρηθεί ως μία πρόσκληση της Εκκλησίας μας να ξυπνήσουμε από τον λήθαργό μας και να μιμηθούμε την υπέραγνη Μητέρα του Θεού στην επίγεια πορεία της. Και θα τη μιμηθούμε με την τήρηση των ευαγγελικών εντολών του Υιού της και Θεού μας, Κυρίου ημών Ιησού Χριστού».

Μετά το τέλος της λατρευτικής συνάξεως, κλήρος και λαός ανήλθαν εν πομπή στο Μέγα Συνοδικό της Μονής, όπου εψάλη πολυχρονισμός στον Πανιερώτατο και στη συνέχεια δέχθηκε τις εόρτιες ευχές του κλήρου και του προσκυνητών, που έσυραν τα βήματά τους μέχρι τα δασύσκια ψηλώματα της Παναγίας του Κύκκου προκειμένου να συνεορτάσουν το Γενέσιο της Παναγίας μας και να τιμήσουν την

πανάμωμη Μορφή της.

Αξίζει να σημειωθεί, τέλος, ότι σύμφωνα με την τυπική διάταξη της Μονής Κύκκου, κατά την παραμονή της εορτής του Γενεσίου της Θεοτόκου, η θαυματουργός Εικόνα της Ελεούσης, κατέρχεται, μετά δεήσεως, από το θρόνο της και εναποτίθεται στον Νάρθηκα του Καθολικού, προς προσκύνηση και ευλογία των πιστών. Η σεπτή εικόνα αναβιβάζεται και πάλι στο θρόνο της το απόγευμα της κυριωνύμου ημέρας της Εορτής, μετά τον Εσπερινό.

(Λουκάς Α. Παναγιώτου)

Περισσότερες φωτογραφίες: